

нас неповторний дух свого часу. Цікавим є те, що будинки в середньовічному Львові не нумерувалися. Їх називали іменами власників або давали символічну назву. Наприклад, теперішній будинок #45 на площі Ринок називається "Під оленем". На вул. Галицькій # 10 і #3 були будинки "Під лебедем" та "Башта", а на вул. Вірменській, 23 - будинок "Пори року" (під вікнами його 3-ого поверху розміщені рельєфи із зображенням життя селян в різні пори року).

Найбільшим будинком на площі Ринок є **дім Корнякта** (будинок #6), що належав родині відомого купця та мецената. На той час існувало правило, за яким будинки могли будуватися тільки на три вікна і на три поверхи. Костянтин Корнякт мав великі заслуги перед містом і одержав від короля право побудувати шестивіконний дім. Це справжній палац, всередині якого міститься чарівний куточок старого Львова - італійський дворик. Згодом палац став власністю польського короля. Тепер тут розміщений Історичний музей.

Особливої уваги заслуговує **Чорна кам'яниця** (будинок #4). Свою назву будинок отримав пізніше, коли камінь, з якого він був збудований під впливом часу та природи став міняти свій колір на чорний. А спочатку будинок був кольоровим, наче веселка. Уявляєте? Кожен камінчик, рельєф, скульптура були різного кольору, і будинок нагадував коштовну барвисту скриньку.

Цікавим є **будинок Бандіnellі #2**, що належв італійському купцеві Роберто Бандіnellі. Саме тут була організована перша в Україні пошта.

Багату історію має також **будинок # 10**. Колишній палац Любомирських, а зараз тут можна знайти Львівську копальню кави. У цьому будинку містилися українські культурно-просвітницькі установи: "Просвіта", редакція і друкарня газети "Діло". Тут у різні часи бували Іван Франко, Леся Українка, Василь Стефаник та інші діячі української культури. 30 червня 1941 року з балкону цього будинку було проголошено Акт про відновлення Української держави, і над Львовом